Ч. 216. Середа 9 жовтня (26 вересня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевого сойму. — До ситуациї.

На вчерашнім ранїшнім засїданю сойму, по відчитаню інтерпеляций і внесень, приступлено до дневного порядку. Забрав голос пос. Фрухтман для умотивованя внесеня на заложенє висшої школи реальної і польскої жіночої учительскої семинариї в Стрию. Внесенє переслано до комисиї шкільної. До неї відослано також по умотивованю внесенє пос. о. Пастора на заснованє ґімназиї в Стшижові і внесенє пос. Кшиштофовича, в якім він взиває правительство, щоби оно для досьвіду заложило одну середну школу на селї з інтернатом після анґлїйского взірця.

На тім засїданю прийшло до обговореня також справи виплачуваня посольских диет парляментарним послам на час великих ферий. Порушив єї о. Вільчкевич в своїм внесеню, в якім взиває привительство, щоби оно на будуче відступило від тих виплат, бо они обтяжують населенє та дають причину до всяких сплетень.

При 5-ій точцї дневного порядку мотивував пос. Тад. Ценьский свій проект виборчої реформи.

Відтак відослано до зелїзничої комісиї внесенє пос. Вуршта в справі будови зелїзницї з Рахинї через Долину до Надвірної з відногою до Ангелова, та ухвалено дозволити повітовій репрезентациї в Городенцї затягнути позичку в квотї 120.000 кор. на будову шпитали в Городенцї.

По сїм розвинула ся ширша дебата над справозданєм комісиї господарства краевого в справі деяких постанов що-до торговлї, рогатого товару і безрог.

Референт пос. Сколишевский, згадавши іменем комісиї, що вивіз товару і безрог з Галичини за границю виносить річно около 100 тис. корон, а внутрішна торговля товару і безрог і молока около 60, предкладає ухвалити після внесень послів Крамарчика і Влодка та численних петиций, резолюций, в яких взиває ся правительство, щоби в повітах сумежних з польским Королївством знести т. зв. полосу граничну а в тих повітах, де границю творить Висла, щоби єї звузити до 20 км; щоби для кождої штуки ссучих поросят не треба було окремих паспортів; щоби заведені в 1902 р. три ветеринарийні полоси, на які подїлено край, задля очищеня їх від зараз, знесено, а поки-що як найбільше розширено західну вже очищену полосу; щоби правительство виступило як найострійше против торгових факторів, які роблять рінґи задля визиску плекаючих товар, та щоби на всїх торгах поустановлювано ваги для живого товару. В дискусиї забрав голос пос. Козловский, який порушив ще раз справу свиньских кульчиків і пос. Гурик. Внесеня комісиї принято з незначною поправкою пос. Крамарчика.

По промовах послів кн. К. Любомирского, Сколишевского і Менциньского та виводах референта Козловского цїлу низку внесень комісиї водної, в яких сойм домагає ся поспішнійшої реґуляциї галицких рік задля зробленя їх сплавними та відповіднїйшого переводжуваня каналїзацийних робіт. При кінци засїданя полагоджено ще справу підвисшеня засновного капіталу краевого банку.

Пос. Скалковский ім. банкової комісиї предкладає до ухваленя постанови:

І. Сойм рішає побільшити засновний капітал краевого банку до висоти 15,000.000 К та уповажнює кр. Видїл до затягненя відповідної краевої позички в облїґациях. II. Рати тої позички будуть оплачувані з доходів кр. банку. III. Сойм поручає кр. Видїлови поробити іменем краю відповідні заходи, щоби придбати для тої позички привилеї, які прислугують паперам пупілярним. IV. Вкінци пропонує зміну відповідних §§. статуга. — По промовах послів Мариєвского і Мілєвского, внесеня при-

---

7)

НА МАНІВЦЯХ.

(З норвежского — Йони Лїя).

(Дальше).

III.

— Видиш, Веро — говорила тихо панї Форлянд, сидячи побіч дївчини в сальонику і розмавляючи півголосом — коли нинї говорю з вами, з молодими, то здаєть ся менї, що я в якімсь цїлком іншім сьвітї. За моїх часів всьо було тревале, муроване, зелїзне. Отець — був то отець, мати була материю, а стїна — стїною. Тут мусїло висїти зеркало, а там образ. Коли двоє заручило ся, а до подружа не прийшло, не було нещасливійших еств на цїлім сьвітї. То знищенє порядку і руїна житя! Коли дївчина стала жінкою, направляла шкарпитки, купала дїти — господиня. Иншої дороги не мала нї одна; не було инших доріг для нїкого.

— Коли би тамта стала жінкою пастора, як я колись жінкою доброго, честного чоловіка, хто міг би тим мучити ся, дорога Веро? Єї житє було би усталене, замкнене раз на все, прикріплене до неподвиженої точки і амінь! Нїхто не бажав би їй крил, котрі уносять нас часом поза обсяг повинностий. То було би після права і порядку. А однако в тім всїм, коли погляну за себе, маю враженє, що жию по землетрясеню, по цїлковитім перевороті суспільних відносин — і то найдивнїйше, що менє то не дивує, не видаєсь менї цїлком безглуздим; противно, зазнаю такого чувства, немов би хто підніс віко, що придавлювало мої гадки і збудило ся всьо, що вже від давна в менї було. Тому програю все, коли против вас виступлю — усьміхнула ся добродушно. — Зачинаю з привички боронити давних річий, а ви зараз пер тягайте мене на свою сторону... Знаю добре, що ти правду кажеш і що я лише для звичаю сказала, що була би дуже рада, коли би Фасте постарав ся о який уряд, стале місце, хоч би дуже маленьке. Твоя правда і єго правда, але давнїйше було инакше і инакше думано — додала глубоко зітхаючи.

— Дорога панї Форлянд, чи ви вірите на хвильку, що то було би певне? Що довго тревало би? Чиж не певнїйша сила власних крил? І лиш она одна? Особливо для Фаста, котрий так не відповідає старим, заплїснїлим приписам.

— Правда, Веро! Цїлковита правда. Я лиш гадала, що єго пляни улекшать єму здобутє становища, чогось певного. Справдї, часом сама себе розумію і в голові менї крутить ся.

Похилила сиву голову і стиснула єї сильно руками.

— Як то добре, що ти єго борониш! — зачала знов по хвили: — таку менї то полекшу робить. Ти одна єго борониш, ти єму віриш. Віриш єму, хоч бачила єго дурацтво, єго нещасливу сьмішну машину.

На лици Вери проявило ся легке змішанє; видко не знала, що має відповісти.

— Фасте єсть часом дивний — відозвала ся вкінци — тяжко сказати наперед, що з того всього вийде.

Панї Форлянд бистро поглянула на дївчину.

— І ти не певна — шепнула зі смутком — і ти лякаєш ся якоїсь морскої потвори — поганої потвори — розумію тебе, Веро. І я лякаю ся, бо знаю єго аж надто добре: противности. Він не терпить противностий, не уміє бороти ся з ними і побіджувати витревалостию і спокоєм; они будять в нім злого духа, слїпу, пристрастну завзятість і іде наперед, не знаючи, що робить. Стає ся страшним, злим. Того бою ся, Веро, і длятого волїла би я єго бачити на найменшім становищи, в прихильнім окруженю — докінчила тихо зітхаючи.

— Нї, нї, панї! — відповіла Вера живо, але рішучо. — Фасте не є нїколи злий. Лише не все уміє поводити ся. Єго власна уява часто представляє єму річи инакше, як они суть в дїйсности. І звідси — ах — додала веселїйше — сидимо тут як дві куми і говоримо о страхах і морских потворах, які можуть грозити Фастови!

— Мушу з тобою все о нїм порозмавляти — зітхнула панї Форлянд — ти одна розумієш єго, з тобою лиш можу о нїм говорити.

— То длятого, що вірю в єго силу і спосібности, отже вірю в єго будучність. Тілько видає ся менї, що доси не найшов своєї правдивої дороги, що не розглянув ся ще — докінчила мов би вагуючись.

— То значить, що не вичерпав всїх дарів Божих, зложених в єго души і умі? — засьміяла ся панї Форлянд. — Приємно слухати

нято. Ухвалено також резолюциї посла Мариєвского що-до збільшеня числа членів ради надзираючої кр. банку та в справі відпустки директора банку.

На сім о годині 2-ій засіданє відрочено до год. 7 вечером.

Вечірне засіданє було в цілости присьвячене дискусиї над буджетовою провізориєю. З записаних до голосу послів промавляли Є. Е. ґр. Пініньский і о. Стояловский, а по тих промовах забрав слово Є. Е. п. Намістник ґр. Андрей Потоцкий.

П. Намістник згадавши на вступі о успішнім полагодженю закона дорогового на весну, а ловецкого тепер, задержав ся при третій справі, а то справі виборчої реформи. Всі панове — говорив п. Намістник — маєте то пересьвідченє, що по реформі ординациї парляментарної, конечна єсть також реформа ординациї соймової. Поручаю отже найгорячійше панам, аби ви ту справу перед кінцем ваших мандатів полагодили. Справа та глубоко дотикає будучности краю, мусить викликати в декій мірі рух, що єсть навіть доброю познакою, бо сьвідчить, що нарід займає ся нею. Але на довший час той рух заколотив би нам спокій, а нам спокою тратити не вільно. Чим коротше буде занепокоєне, тим ліпше для краю.

Але не лише то треба брати на увагу. Коли ту справу полагодить аж новий сойм, то зараз буде мусів бути розвязаний і нові вибори переведені, котрі не обійдуть ся без потрясень.

П. Намістник жалує, що комісия виборчої реформи не працювала в часі ферий, однако орудність була в тім, що в статуті краєвім не єсть то предвиджене, а по друге час і увагу займали вибори і Рада державна, а справа реформи мусить бути полагоджена з доброю розвагою.

Як має бути полагоджена? Не потребує поясняти поглядів правительства, звістні они з бесіди п. Президента міністрів. Однако звертає увагу, що більші суть обовязки населеня супротив держави, де платить она не лише податок майна, але й крови, а і податок майна єсть більший. Обовязком же повинні відповідати права. Парлямент також складає ся з двох палат, котрих сойм не має.

Ту тяжку справу можна розвязати лише при помочи угоди. Коли кожде сторонництво буде мати на увазі з одної сторони конечність розширеня права виборчого, а з другої взгляди, які навів бесідник, то прийде до виборчої реформи, котра не діткне ніякого сторонництва.

Час сесиї буде недовгий, супротив скликаня Ради державної. Коли би однако бачив можливість розвязаня, то доложив би всїх заходів, аби соймови дати можність полагодженя виборчої реформи. Говорить то не з припорученя правительства, але в своїм імени.

Дальше п. Намістник обговорював поміч правительства супротив елементарних нещасть, вказував на недостату робітника, говорив о зарядженях з причини дорожнї дерева і відповідав подрібно на закиди пос. Стапиньского і о. Богачевского. З тих відповідий показало ся що закиди були не лише безосновні, але просто оперті на фальшивих вістях.

Вкінци в горячих а сердечних словах голосом зворушеним подякував п. Намістник послам за однодушний зисказ жалю з приводу смерти Його бл. п. матери. Посли вислухали тих слів стоячи.

На тім о годині $12\frac{1}{2}$ закрив п. Маршалок засїданє. Слїдуюче нинї рано.

Ширший виконуючий комітет молодоческого сторонництва відбув вчера нараду під проводом дра Скарди. Реферував о політичнім положеню др. Крамарж. Дискусия закінчила ся ухваленем резолюциї, в котрій взиває ся всї ческі сторонництва, абя они спільно постарали ся о вияснене їх відношеня до правительства, застерігаючи ся, що становище ческих послів в справі австро-угорскої угоди буде зависимим від становища правительства що-до ческих жадань.

Новинки.

Львів, дня 8-го жовтня 1907.

— **Іспити кваліфікацийні** на учителів ґімнастики в школах середних і в семінариях учительских відбудуть ся у Львові дня 8 падолиста с. р. Кандидати, що зголошували би ся до того іспиту, повинні в поданях звернених до ц. к. комісиї іспитової: 1) представити хід свого житя і образованя; 2) виказати укінчене школи середної або семінариї учительскої; 3) подати мову, в якій наміряють удїляти науки. Поданя зі зголошенем до іспиту до кінця жовтня с. р. приймає предсїдатель комісиї іспитової проф. др. Генр. Кадий у Львові ул. Зелена 15.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала: Петра Янева учителем 5-кл. школи в Ст. Самборі Брон. Вуйціківну уч. 4-кл. шк. в Тлустім, Вікт Балїцкого уч вид. шк. в Самборі, Кар. Штанґенберґа і Ем. Сенкевича уч. 4 кл. шк. в Грималові, Віл. Шафранівну уч. 2 кл. шк. в Городищу: управителями 2-кл. шкіл: Юл. Покорного в Валичах підгірцих, Ів. Гаврона в Тимовій і учителами та учительками 1-кл. шкіл: Ванду Коморовску в Задах к. Волощі, Ів. Писипанка в Лопушанах, Пав Ґодиня в Старій селї і Йос. Хмуру в Буковинї.

— **Будова шкіл.** Ц. к. краєва Рада шкільна постановила будову 2-кл. школи в Ляцку добромильского округа при помочи підмоги з краєвого шкільного фонду і признала безпроцентову позичку в квотї 2.000 К на будову школи в громадї Бесїди жовківского округа.

— **Учительска семинария в Кентах.** Постановлене мiвiстерством просьвiти заложенє державної учительскої мужескої семинариї в Кентах з початком шкільного року 1907/8 наступить імовірно около 15 с. м.; іменно буде отворена приготовляюча кляса і I рік семинариї.

— **Нові вибори** до повітової ради в Яслї відбудуть ся дня 25 падолиста з ґрупи сїльских громад (ся ґрупа вибирає 12 членів), дня 26 падолиста з групи міских громад (7 членів). дня 27 падолиста з ґрупи найвисше оподаткованих (3 члени), а дня 28 падолиста з ґрупи більших посїлостий (4 члени).

— **Нові школи.** Ц. к. краєва Рада шкільна зорґанізувала 1-клясові школи: в Олїєвій-Кормові городеньского округа, в Низьковій новосанчівского округа для Низькової і Шиманович, в Собічині і Конячові ярославского округа, на присїлку Гута суходільска коло Суходолу бобрецкого округа і в Чукалівці станиславівского округа.

— **Ювілей артистки.** Панї Антонїя Осиповичева, славно-звістна артистка руского театру, обходить дня 15 с. м. 30-лїтний ювілей своєї артистичної дїяльности на нашій сценї. Того дня відограє театр на бенефіс ювілятки штуку Карпенка Карого п. з. „Суєта“.

— **Репертоар руского народного театру.** у Львові під дирекциєю Йос. Стадника. (В сали „Яд Харузім“ при ул. Бернштайна. Початок о 7 годинї вечером). В четвер 10 с.м. „Вона“ конкурсова драма 4 дїях Осиповича. — В суботу 12 с. м. „Жиди“ сензацийна штука в 4 дїях Чирікова.

матери, як ти говориш. Ти розумнїйша, Веро, як всї женщини. Я то чую, що ти инша і висша понад них.

— Може так не є — сказала Вера — але... то всьо ще з часів, коли мешкав у нас через лїто. Тодї пізнала я его близше і лїпше. Ми тілько розмавляли... А коли говорив о тім, що думає і чує, що его обходить, чого бажає, куди іде, здавалось менї все, немов би отвирав передомною сьвіт инший, більший, красший, лїпший. Відтак прийшла та машина; для мене було то лише колесо, котре не хотїло обертати ся, але коли би порушилось, яким же величаньским кроком порушивсь би сьвіт наперед! Его слова лїпше як живі образи представляли менї ті всї зміни, котрі могли бути, коли... коли... коли сотворить ту силу.

— Не сотворить єї! — шепнула сумно панї Форлянд — і то цїле нещасте.

— Але я не забуду того щасливого сьвіта, який він тодї відмалював в моїй уяві! — сказала Вера підносячись. — Не забуду, чого він бажає і як бажає. Коли в такий спосіб зуміє представити людям свої пляни з електричним осьвітленем...

Послїдні слова зазвучали так тихо, немов би були вимовлені мимохіть. Панї Форлянд зітхнула.

— Пійду тепер до огорода нарвати вишень, заки Сольві верне! — сказала дївчина, пращаючи старушку милим усьміхом.

— Добре, добре, дитинко.

Полишившись сама, старушка похилила голову, а єї очи, здавало ся, глядїли в глубину себе. Сьвіт внїшний разом з Верою зник для неї цїлком.

Під вишневим деревом стрітила Вера Дітлефа, котрий мав обовязок стеречи зрілих ягід від лакомства родини шпаків, впрочім его приятелїв і близьких знакомих від часу, коли на весну помагав їм з цїлою пильностию лїпити гнїздо. Була то хороша і мила робота. Гнїздо закладано в старій вербі над потоком, а Дітлеф дуже зручно зносив хорост і глину та помагав его лїпити. Птиці цїлком его не бояли ся.

Однако тепер грозив їм, слїдив рухи напастників, плескав в руки, кричав: Ша, ша!.. Уш, уш! То знов промавляв, мов би їм що толкував, вговорював їх.

Вера кинула оком на дім, де побачила на рамі вікна завішений великий срібний годинник на чорнім шнурку, що звисав на днї. Знала его, знала добре. Фасте мусів забути нинї годинник, коли виходив рано.

Нагле на дорозї почула кроки, а рівночасно дав ся чути знакомий голос:

— То ти, Веро, справдї!

Фасте побачив єї через паркан і сейчас прибрав поставу, рухи, вид лиця і стать звістного їй банкира.

— Поглянь лиш на того хижого кота! — засьміяв ся, не зміняючи постави. — Жадоба золота плине менї в жилах, електричність блищить в поглядї, що сипле искри.

— Здасть ся менї, що ти розминув ся зі званем, Фасте, ти повинен був стати актором.

— Чи справдї так думаєш?

— Ти в тій хвили цїлий, бездоганний банкир; кождий пізнасть тебе на перший погляд.

— Нї, Веро, зле думаєш! Малпяче наслїдуванє не має нїчого спільного зі зрозумінем штуки і артизмом. Правдивий актор, правдивий артист, не завертає тим голови. Він уміє глядїти в душу і в нїй читати, єсть знатоком серця, а людску вдачу відтворює з творчою силою і даром ґенїя. Він мусить знати, що маємо під шкірою. Стрітить когось на улици і зараз его на стіл, під ніж. Але говорячи о собі, знаєш, менї здаєть ся, що я вспів також заволодїти одною душею банкира. Спершу був страшенним противником, всього бояв ся, а нїчого не міг зрозуміти. Тепер уважно слухає і о скілько можу здогадувати ся, починає вітрити, що звідси віє сприяючий вітер. Признав конечність відповідного накладу, нового готелю в европейскім видї, відповідного окруженя і услівій. Словом згодив ся вже, що ґрунт добрий і що треба его купити. Тілько, Боже борони, нї слова, доки той чистий пісок, полоканий филями, не замінить ся для нас на сьвіжий хлїб з маслом і шинкою. Дякую Богу, що тим способом не буду потребувати лично пересправляти з властителем землї, але полагоджу ту справу о много вигіднїйше за посередництвом фактора.

(Дальше буде).

— **Дрібні вісти.** В місцевости Погорлівці на Буковині найдено на поли дня 1 с. м. тіло убитого двірского паробка Олекси Ґрумедзи. Убийників доси не вислїджено. — З Рівного на російскім Поділю доносять, що ординанс полковника Вацовского, з мести за видалене его зі служби, зранив тяжко вистрілом з револьвера жінку полковника, убив капітана Уліховского і тяжко ранив вояка, що прибіг на гук вистрілів і хотів его розоружити. — Возьний брукcéльского банку, Льоазон, що украв недавно 320.000 франків, явив ся оноді сам на поліциї, заявляючи, що гроші спалив з мести за то, що на домагане банку его сина засудили за дрібну крадїж на 3 місяцї вязниці.

— **Зьвірский злочин.** В Красові львівского повіта убив Федько Романів з жінкою Танькою свого батька Захара Подлївского, котрий записав їм свою хату і город з полем, застерігши собі тілько досмертне уживане тої реальности. Донька і зять носили ся від довшого часу з гадкою убити старенького батька, бо був їм невигідний. Аж недавно на Чесного Хреста, користаючи з того, що Захарко заснув, зять Федько, вернувши з корчми, вдарив двічи сплячого обухом сокири в голову так сильно, що розбив череп і одно око зовсім вискочило, а друге вилїзло на верх. Відтак кинули его обоє з ліжка на землю і так трупа доптали, що поломили ему ребра. По тім обмили лави і скриню з крови, позабілювали стіни, аби не було крови пізнати, сховали сокиру й закровавлену одїж і держали трупа до рана на другий день. Досьвіта Федько пішов до Щирця шукати собі адвоката, а зі Щирця хотів утечи зелїзницею до Львова, однак один з адвокатів, котрий не хотів тої поганої справи брати в оборону, завів его підступом до суду і там звелїв его арештувати. Тимчасом жінка Федька розголосила рано, що старий упав пяний і убив ся на місци. Замітити в тій страшній справі треба, що виновники приступаючи до злочину, видко не бояли ся великої кари, бо мали богато примірів, що суд присяжних у Львові за подібні злочини карав дуже легко; приміром одного селянина з Підсадок укарав за подібний злочин одним роком вязниці. Сама ж Танька, будучи ще дївкою, убила свою дитину і сховала в снїпки сусїда, але суд увільнив єї від вини і кари.

— **Огнї.** На львівскім передмістю Богданівці згоріли в неділю рано два мешкальні доми і стодола зі збіжем. Шкода виносить около 6.000 корон, будинки не були обезпечені. — В суботу, дня 5 с. м. знищив огонь майже ціле село Базаринцї. Осталось ледви 15 хат. Згоріло 46 господарских загород. Крім будинків, котрих загалом згоріло 137, згоріло все збіже, богато машин рільничих і худоби. Понад 60 родин осталось без даху, шматя і куска хліба. 38 господарств було асекурованих в „Днїстрі", збіже не було асекуроване. Загальна шкода виносить близько 140.000 корон, з того ледви 40.000 корон верне асекурация. Огонь зробив 100.000 корон безповоротної шкоди. — В Черкасах під Щирцем вибух дня 1 с. м. великий пожар, спричинений полишеними дїтьми коло стодоли без надзору. Згоріло 18 господарских будинків з цїлим запасом збіжа і паші. Ратунок був неможливий з причини посухи і недостачі людий, які в той день були заняті в поли копанем бараболї. Загальна шкода виносить понад 14.000 кор. З біднїйших погорільців кількох не було зовсїм обезпечених. Бідаки остались під саму зиму без даху над головою і кусника хліба. — В Поториці під Сокалем згоріло дня 7. с. м. 25 загород заможнїйших господарів з цїлим сегорічним збором. Шкода виносить понад 80.000 корон.

— **Купець котів.** В однім дневнику, що виходить в місцевости положеній під Льондоном, появив ся дня 23 вересня с. р. такий анонс:

Тисяч котів закупить один фермер в кольонїях, щоби винищити щурі та миши, які розмножили ся в нечуваній скількости. Ми готові заплатити 29 шілїнґів за кождого здорового кота, що буде принесений нашому заступникови на стациї в Редгіль, в середу, між другою а четвертою по полудни.

Вже довго перед означеним реченцем, о 9-ій год. рано, застукав до дверий начальника стациї малий хлопчина, приносячи в кошику два коти.

— Чи то ви купуєте коти? — спитав урядника.

— Коти?!

Єго здивоване зросло, коли за хвилю принесено сїм котів в пуделках і кошиках. О год. 11 заїхала повозом якась дама і привезла з собою 13 котів. Від полудня коти стали напливати масами в кошиках, скринях, пакетах, шматах. Кождий поїзд, що прибував з Льондону, привозив десятки котів, о другій було двіста, о третій поверх триста. Люди, які ті коти привезли, не хотїли рушити ся з місця і заповняли дворець мимо гніву начальника. Атже ходило о знаменнту продаж! Хто лише показав ся на порозї стациї, того зібрані приймали окликами яко купця, однак і той видобував найчастїйше з під плаща... нову скринку з котом. Коли вкінци о 7 год. пізнали, що анонс був жартом якогось збиточника, гнїв товпи проявив ся в проклонах, а що гірше, за приміром одного всї випустили коти з кошів і скринь, не хотячи мати клопоту в дорозї. Перепуджені криком зьвірята кинулись на улицю, але тут обскочили їх пси, що волочили ся під двірцем, і розпочали ся пекольні перегони серед гавканя, витя і мявкоту. Коти гнали як скажені, впадали до брам, дерли ся по ґзимсах, вскакували до партерових вікон, під котрими пси уладжували зі своєї сторони енерґічний концерт. В склепах повставав хвилями справдїшний переполох, бо коти дерли ся на полиці і вбивали ся пазурами в кождого, хто був на їх дорозї. — Очевидно фірма, подана в анонсї, була видумана.

— **Сильна експльозия ґазу** настала вчера вечером около 6 год. в торговли горівок п. Мушиньского при ул. Ґродзіцких ч. 3. В домі тім, що єсть власностию заведеня для слїпих, містять ся на першім поверсї бюра прокураториї скарбу і якраз для тих бюр рубано там вчера дерево, а рубачі вкидали порубане дерево крізь віконце до пивниці, що містить ся саме під склепом п. Мушиньского. Якраз під віконцем від пивниці в глубині метра виставав слїпий конець ґазової рури. Давнїйше переходила через цїлу пивницю ґазова рура, але що місяць тому назад тота рура була пукла і мало що також не прийшло до катастрофи, завізвано робітників ґазових і они руру усунули. Тоді то, кажуть, п. Мушиньский звертав увагу монтера на то, щоби руру усунути зовсїм з пивниці, але монтер відповів, що то нїчо не шкодить, коли так маленький кусник буде виставати. І дїйстно лишив ся кусник вистаючий на яких 10 центиметрів з муру. Об той кусник били спадаючі поліна і рура внаслїдок того висинула ся трохи із свого сполученя а ґаз зачав тоді добувати ся і наповняти пивницю. В хвили, коли один з рубачів хотів з запаленою лямпкою нафтовою увійти до пивниці, ґаз займив ся і настав так сильний вибух, як коли́б хтось стрілив з гармати. Гук було чути не лиш на Ринку і на площи Стрілецкій, але аж на Краківскій площи.

Президент Цюхціньский, котрий під ту пору працював в своїм бюрі в ратуши, вчувши так страшенний гук, побіг зараз на місце катастрофи. Множество людий, що вчули той гук, побігли також на ул. Ґродзіцких, де в однїй хвили зробило ся величезне збіговище. Наслїдки вибуху були страшні. Кілька величезних шиб виставових в склепі п. Мушиньского, мимо того що були дуже грубі, розлетїли ся на куснї, поломані рами вікон вилетїли на брук; в склепі поспадало з поличок множество фляшок з горівками і лікерами, попукало кільканайцять бутлїв з наливками. В пивници вирвало всї двері а в помешканю дозорця луснуло отвертими дверми так, що они в долинї аж розломили ся, перевернуло колиску з дитиною, а другу сплячу дитину кинуло з софки аж під двері, самим же дозорцем, котрий наливав нафти до лямпи при горіючій сьвічці, підкинуло в гору, сьвічку згасило а фляшку з нафтою кинуло на землю. В партері попукали печи і мур в однім місци зарисував ся. Рівночасно вибух в пивници огонь, котрий завізвана сторожа пожарна небавком угасила.

З людий, які були підчас катастрофи на місци, на щасте лиш трох покалїчило і то не дуже тяжко. Йосифа Кудельского, 13-лїтного практиканта в торговли п. Мушиньского, поранили куснї скла в руки, лице і уши; Михайла Пелещука, возьного прокураториї скарбу, котрого вибух заскочив в хвили, коли сходив до пивниці, покалїчили відломки дверий а крім того огонь обсмалив ему вуси, брови і рісниці; так само обсмалив вуси і брови та попік лице рубачеви, Паньковн Головці, котрий нахилив ся був до віконця пивниці. Головку покалїчили ще куснї скла і вивіски, які впали ему на голову. На місце катастрофи прибули зараз крім президента Цюхціньского, радник поліциї п. Крайнер та начальник сторожі пожарної п. Житний; наспіло також около 20 поліциянтів, котрі поволи усунули збіговище, замкнули улицю і тоді розпочала ся акция ратункова. Шкода, яку потерпів п. Мушиньский, єсть значна, кажуть, що виносить аж 12.000 кор. Нинї рано мала комісия оцїнити шкоду п. Мушиньского і властителя каменицї.

Телеґрами.

Відень 8 жовтня. Порядок дневний 21-го засїданя палати послів, котре розпічне ся дня 16 с. м. о 10 год. рано, обнимає поданя до відомости впливів.

Чернівцї 8 жовтня. Сойм закрито.

Київ 8 жовтня. На передмістю Жулавцї викрито друкарню войскової орґанїзациї боєвої партиї социяльно-революцийної, знайдено дві кашти, кілька пудів черенок і проклямациї. Арештовано 2 особи.

Задар 8 жовтня. Сойм закрито.

Оттава 8 жовтня. Заносить ся на страйк телеґрафістів зелїзницї „Канада-Пацифік".

Бахмут 8 жовтня. Недалеко села Желїзної напало трох узброєних в револьвери людий на платника земского і забрали єму 4000 рублїв.

Київ 8 жовтня. Тутешний ґенерал-ґубернатор повідомив ректорат політехніки, що на приказ Столипина треба усунути 100 студентів жидів, принятих понад норму. З політехніки відповіли, що не можна того зробити. Як звістно, о усунене студентів жидів з київскої політехніки робив заходи „Союз російского народу".

Берлин 8 жовтня. Намістник Альзатиї і Льотарингії кн. Гогенльоге-Лянґенбурґ уступив з того становища; єго наслїдником іменований дотеперішний амбасадор нїмецкий у Відни ґр. Ведель. На місце Ведля іменований амбасадором у Відни дотеперішний секретар державний в міністерстві справ заграничних Чршкий, а єго наслїдником в міністерстві теперішний амбасадор петербурґский Шин.

Берлин 8 жовтня. „Nord. Allg. Ztg." потверджує вість о іменованях, поданих бюром Вольфа.

Петербург 8 жовтня. Синод подає окремим указом до відомости, що переходжене православних офіцирів і вояків на иншу віру підчас служби не дозволене.

Тебріс (*Персия*) 8 жовтня. Петерб. Аґ. телеґраф. доносить: Турки заняли вчера положену на перскій териториї місцевість Аскоерабая, віддалену о 20 верств від Урмиї. Чутка о занятю Сальми не потверджує ся. Анґлїйский консуль виїхав з Урмиї до Мавани, щоби з'їхати ся там з Тагірем-пашою, валїм з Бітліса.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефоня ч. 527).